

Moduł 7. Strategie interwencji dla nauczycieli

Ten moduł wyposaża nauczycieli w praktyczne techniki interwencji w zakresie przeciwdziałania znęcaniu się w środowisku szkolnym. Dokument przedstawia strategie natychmiastowej interwencji, protokoły krok po kroku dotyczące różnych rodzajów znęcania się, metody angażowania osób postronnych oraz podejścia do skutecznego angażowania rodziców i administracji szkoły.

**Co-funded by
the European Union**

Techniki natychmiastowej interwencji w przypadku bycia świadkiem znęcania się

System raportowania bezpieczeństwa

Ustanowić anonimowy system zgłaszania, który zachęci zarówno ofiary, jak i świadków do zgłaszania przypadków znęcania się bez obawy przed odwetem. Takie podejście pozwala na wczesną identyfikację problemów i umożliwia szybszą interwencję personelu

szkoły (Guerra i in., 2011).

Wzmocniony nadzór

Zorganizuj personel szkolny do nadzorowania miejsc, w których często dochodzi do znęcania się, takich jak korytarze, łazienki i place zabaw. Obecność dorosłych w tych mniej nadzorowanych miejscach może zmniejszyć częstotliwość incydentów znęcania się i umożliwić natychmiastową interwencję w przypadku ich wystąpienia (Craig i

Pepler, 2003).

Jasne, ustrukturyzowane odpowiedzi

Natychmiast reaguj na incydenty znęcania się, aby pokazać, że problemy uczniów są traktowane poważnie. Ustrukturyzowane reakcje obejmują rozdzielanie zaangażowanych uczniów, omówienie incyduentu, zaoferowanie pomocy psychologicznej obu stronom oraz zorganizowanie zajęć budujących empatię (Olweus i Limber, 2010; Espelage i in., 2013).

Natychmiast reaguj na incydenty znęcania się, aby pokazać, że problemy uczniów są traktowane poważnie. Ustrukturyzowane reakcje obejmują rozdzielanie zaangażowanych uczniów, omówienie incyduentu, zaoferowanie pomocy psychologicznej obu stronom oraz zorganizowanie zajęć budujących empatię (Olweus i Limber, 2010; Espelage i in., 2013).

Pytanie do przemyślenia: Przypomnij sobie sytuację, w której byłeś świadkiem zastraszania na korytarzu w drodze na zajęcia. Co wtedy zrobiłeś i jak spróbowałbyś pomóc im rozwiązać problem teraz?

Protokoły interwencji krok po kroku

Skuteczna interwencja w przypadku znęcania się wymaga systematycznego podejścia, które uwzględnia pierwotne przyczyny, a jednocześnie zapewnia jasne wytyczne dotyczące działań. Obecne strategie oparte wyłącznie na treściach ograniczających przekazywanych przez nauczycieli mogą być nieskuteczne, ponieważ młodzi ludzie mogą ignorować te komunikaty, odrzucając autorytet (Ybarra i in., 2016).

Krok 1: Zrozum czynniki wpływające Zidentyfikuj czynniki leżące u podstaw zachowań związanych z zastraszaniem. Badania wskazują, że gniew jest uważany za najważniejszy predyktor zachowań związanych z zastraszaniem, zarówno w badaniach przekrojowych, jak i longitudinalnych (Endresen i Olweus, 2001).	Krok 2: Wdrożenie programów zapobiegawczych Organizuj zgromadzenia i programy, w których dzieci mogą aktywnie uczestniczyć. Kiedy temat znęcania się jest omawiany jak każdy inny, ustanawia się w całej szkole standard, że znęcanie się jest niedopuszczalne, tworząc kulturę świadomości, w której każdy czuje się odpowiedzialny za przeciwdziałanie znęcaniu się.
---	--

Krok 3: Zachęcaj uczniów do zaangażowania Wspieraj dzieci w proaktywnym podejściu poprzez systemy mentoringu, w których starsi uczniowie uczą młodszych zasad etycznego zachowania i zapobiegania nękanii. Takie podejście nie tylko zwalcza nękanie, ale także pomaga uczniom rozwijać cechy przywódcze.

Krok 4: Wdrażanie programów emocjonalnych Pracuj w małych grupach z agresywnymi uczniami, aby nauczyć ich sposobów na przekierowywanie intensywnych emocji. Programy koncentrujące się na umiejętności emocjonalnej oraz rozwoju samoświadomości, samoregulacji, empatii i umiejętności społecznych okazały się skuteczne w ograniczaniu zachowań związanych z zastraszaniem (Gaffney i in., 2021).

Norweska służba zdrowia w szkołach ilustruje to podejście, budując zdrowie psychiczne i fizyczne, zapewniając pozytywne środowisko społeczne i zapobiegając chorobom poprzez systematyczne protokoły interwencji (Kvarme i in., 2020). Moduły MUDI dotyczące nauczania opartego na SEL (Społeczno-Edukacyjnym Poczuciem Wartości) dostarczają nauczycielom i szkołom niezbędnych zasobów do skutecznego wdrażania programów emocjonalnych.

Rola osób postronnych w sytuacjach zastraszania

When bullying occurs in school, having students who are ready to stand up for victims is crucial to prevent reinforcement of W przypadku znęcania się w szkole, kluczowa jest gotowość uczniów do stawiania w obronie ofiar, aby zapobiec utrwalaniu negatywnych zachowań. Aby wspierać pozytywne zachowania osób postronnych, uczniowie potrzebują zintegrowanego podejścia do skutecznego przeciwdziałania znęcaniu się (Mazzone, 2020).

Studium przypadku: bierni i aktywni obserwatorzy

Adrian, czternastoletni chłopiec, doświadcza narastającego znęcania się w szkole, od wyzwisk po agresję fizyczną. W scenariuszu biernego obserwatora, świadkowie milczą z powodu strachu lub dyskomfortu, co wzmacnia izolację i bezbronność Adriana.

Jednak dzięki aktywnym obserwatorom, doświadczenia Adriana zmieniają się diametralnie. Kiedy wspierają go rówieśnicy, którzy stawiają czoła prześladowcom, bronią go lub zgłaszają incydenty władzom, wpływ znęcania się znacznie się zmniejsza.

Rozwijanie skutecznej interwencji osób postronnych

- Zwiększanie świadomości uczniów na temat różnych form znęcania się i ich potencjalnych skutków
- Rozwijaj umiejętności interwencyjne poprzez szkolenia z zakresu asertywnej komunikacji i rozwiązywania konfliktów
- Stwórz środowisko, które nagradza pozytywne zachowanie osób postronnych
- Ustal jasne zasady i procedury dotyczące przeciwstawiania się znęcaniu się
- Zapewnij anonimowe opcje zgłaszania za pośrednictwem bezpiecznych platform

Skuteczne metody obejmują zapewnienie uczniom anonimowych kanałów zgłaszania, takich jak formularze online czy skrzynki na sugestie, zapraszanie uczniów do opowiadania o swoich doświadczeniach na spotkaniach szkolnych oraz organizowanie działań mających na celu tworzenie środowiska wolnego od znęcania się. Strategie te zachęcają uczniów do działania w obliczu znęcania się, budując społeczność, w której każdy bierze odpowiedzialność za promowanie życzliwości i szacunku (Pozzoli i Gini, 2013).

Angażowanie uczniów w udzielanie wsparcia ofiarom i zgłaszanie incydentów

Platformy głosu studentów

Stwórz uczniom możliwości wypowiedzenia się na apelach i spotkaniach szkolnych na temat swoich doświadczeń i sugestii dotyczących zapobiegania znęcaniu się. Bezpośrednie słuchanie rówieśników sprzyja empatii i zrozumieniu, przyczyniając się do budowania społeczności, w której każdy bierze odpowiedzialność za promowanie szacunku.

Scenariusze do odgrywania ról i dyskusje z przewodnikiem mogą pomóc uczniom zbudować pewność siebie i kompetencje w zakresie interwencji. Ćwicząc te umiejętności w bezpiecznym środowisku, uczniowie są lepiej przygotowani do stosowania swojej wiedzy w sytuacjach z życia wziętych. Nauczyciele powinni stworzyć rutyny i ustalić jasne zasady, które pomogą uczniom zrozumieć, jak ważne jest przeciwstawianie się w obliczu znęcania się. Ponadto szkoły mogą rozwijać programy mentoringowe, w ramach których starsi uczniowie uczą młodszych etycznego zachowania i zapobiegania nękanii. Takie podejście nie tylko pomaga w walce z nękaniami, ale także rozwija cechy przywódcze u mentorów. Jak wykazano w studium przypadku dotyczącym zapobiegania cyberprzemocy, takie systemy mogą skutecznie angażować dzieci w proaktywne działania przeciwko nękanii (Media Awareness, 2006).

Anonimowe systemy raportowania

Wdrażaj bezpieczne platformy, takie jak anonimowe formularze zgłaszania online lub skrzynki na sugestie, które zapewnią uczniom poczucie bezpieczeństwa podczas dzielenia się swoimi doświadczeniami bez obawy przed odwetem. Te kanały zachęcają uczniów do zgłaszania krytycznych informacji o przypadkach nękania.

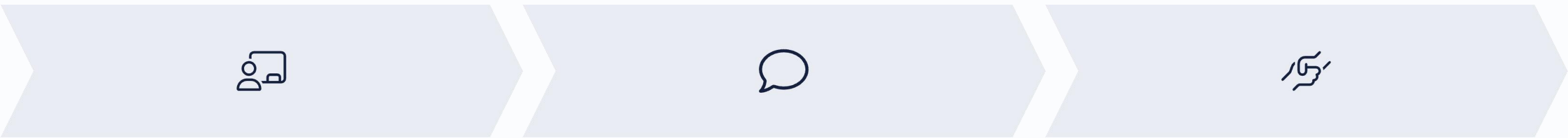

Kampanie antyprzemocowe

Organizuj działania i kampanie mające na celu tworzenie szkół wolnych od znęcania się, w których wpajane są wartości szacunku i integracji. Szkoły mogą organizować warsztaty, interaktywne przedstawienia teatralne lub ćwiczenia integracyjne, które podkreślają znaczenie empatii i wpływu znęcania się.

Zaangażowanie rodziców w zapobieganie znęcaniu się i interwencję w tym zakresie

Zaangażowanie rodziców w walkę z przemocą w szkole jest kluczowe dla skutecznej interwencji. Praktyka ta wymaga budowania silnego partnerstwa między personelem szkoły a rodzinami, utrzymywania jasnej komunikacji i dzielenia się odpowiedzialnością za dobrostan uczniów.

Warsztaty edukacyjne	Jasne kanały komunikacji	Programy szkoleniowe dla rodziców
Zorganizuj warsztaty dla rodziców, które wyjaśnią, jak rozpoznawać oznaki znęcania się, wspierać dzieci w domu, praktykować empatię i rozumieć sytuacje, w jakich znajdują się ich pociechy. Warsztaty te pomogą w ujednoliceniu podejścia szkoły i domu do interwencji w przypadku znęcania się.	Przygotuj biuletyny, spotkania informacyjne lub specjalne sekcje na stronie internetowej szkoły, aby rodzice byli świadomi zasad i procedur przeciwdziałania znęcaniu się. Regularne aktualizacje zapewniają rodzicom dostęp do informacji i zaangażowanie w działania prewencyjne..	Wdrożenie szkoleń obejmujących objawy i skutki znęcania się, skuteczne umiejętności komunikacyjne oraz pozytywne techniki wychowawcze. Programy te promują wspierające środowisko domowe, zapewniając rodzicom wiedzę i umiejętności rozpoznawania i reagowania na znęcanie się (Huang i in., 2019).

Szkoły powinny zachęcać rodziców do dzielenia się historiami sukcesu, pokazującymi, jak pomogli swoim dzieciom radzić sobie z nękaniami. Historie te można dzielić się podczas szkolnych wydarzeń, w biuletynach lub na spotkaniach rad rodzicielskich, inspirując innych rodziców i pokazując praktyczne rozwiązania, które sprawdziły się w rzeczywistych sytuacjach.

Ponadto szkoły powinny podkreślać znaczenie monitorowania aktywności w internecie w celu zapobiegania cyberprzemocy i tworzenia środowiska domowego, w którym dzieci czują się swobodnie, dzieląc się swoimi obawami. Aktywnie angażując się w tworzenie bezpiecznego i wspierającego środowiska domowego, rodzice stają się niezbędnymi partnerami w kompleksowym zapobieganiu nękaniam (Olweus i Limber, 2010).

Rola administracji szkolnej w interwencji w przypadku znęcania się

Skuteczna interwencja w przypadku znęcania się wymaga silnego przywództwa i systematycznego wsparcia ze strony administracji szkolnej. Administratorzy odgrywają kluczową rolę w ustalaniu polityki, alokacji zasobów i tworzeniu kultury szkolnej, która aktywnie zniechęca do zachowań związanych z znęcaniem się.

Opracowywanie i wdrażanie polityki

Administratorzy szkół powinni opracować kompleksowe polityki przeciwdziałania znęcaniu się, które jasno zdefiniują zachowania związane z nękaniami, określą procedury zgłaszania i określą konsekwencje. Polityki te powinny być regularnie weryfikowane i aktualizowane w celu uwzględnienia pojawiających się form znęcania się, takich jak cyberprzemoc.

Wdrożenie wymaga spójnego egzekwowania we wszystkich placówkach szkolnych i przez wszystkich pracowników. Regularne szkolenia gwarantują, że wszyscy pracownicy rozumieją zasady i swoje obowiązki związane z ich egzekwowaniem.

Administratorzy powinni również wdrożyć systemy gromadzenia danych, aby śledzić incydenty znęcania się, identyfikować wzorce i oceniać skuteczność strategii interwencyjnych. To podejście oparte na danych pozwala szkołom kierować zasoby tam, gdzie są najbardziej potrzebne, i dostosowywać programy w oparciu o rezultaty.

Ponadto, dyrektorzy szkół powinni być wzorem szacunku i stwarzać okazje do pozytywnego doceniania uczniów. Celebrując życzliwość, inkluzywność i postawę proaktywną, administratorzy pomagają ustanawiać normy społeczne, które zniechęcają do znęcania się i promują pozytywny klimat w szkole, w którym wszyscy uczniowie czują się doceniani i bezpieczni..

Alokacja zasobów i wsparcie programu

- Przeznaczanie środków na programy przeciwdziałania znęcaniu się i rozwój zawodowy
- Przeznacz czas w planie zajęć szkolnych na działania zapobiegające znęcaniu się
- Zapewnij zasoby doradcze zarówno ofiarom, jak i sprawcom
- Wspieranie inicjatyw nauczycieli w zakresie interwencji na poziomie klasy
- Inwestuj w systemy monitorowania obszarów wysokiego ryzyka

Kompleksowe podejście do interwencji w przypadku znęcania się

Świadomość i zapobieganie

Edukuj społeczność szkolną na temat form, skutków i strategii zapobiegania znęcaniu się.

Wdrażaj proaktywne programy rozwijające empatię, umiejętności społeczne i kompetencje emocjonalne.

Wsparcie i kontynuacja

Zaoferuj poradnictwo i wsparcie emocjonalne

wszystkim zaangażowanym stronom. Zaangażuj rodziców i administratorów w rozwiązywanie problemów leżących u podstaw i monitorowanie postępów.

Natychmiastowa odpowiedź

W przypadku wystąpienia znęcania się należy interweniować natychmiast, stosując jasne i ustrukturyzowane protokoły. Rozdziel zaangażowane strony, zajmij się bezpośrednio zachowaniem i zapewnij natychmiastowe wsparcie ofiarom.

Aktywacja osób postronnych

Ucz uczniów rozpoznawania i bezpiecznego reagowania na sytuacje nękania. Zapewnij możliwość anonimowego zgłaszania i nagradzaj pozytywne zachowanie osób postronnych.

Skuteczna interwencja w przypadku znęcania się wymaga skoordynowanego wysiłku nauczycieli, uczniów, rodziców i administratorów. Wdrażając strategie opisane w tym dokumencie, szkoły mogą stworzyć środowisko, w którym ryzyko wystąpienia znęcania się jest mniejsze, a prawdopodobieństwo skutecznego przeciwdziałania temu zjawisku jest większe.

Badania konsekwentnie pokazują, że wielopłaszczyznowe podejście przynosi najlepsze rezultaty. Programy łączące techniki natychmiastowej interwencji, protokoły krok po kroku, zaangażowanie osób postronnych i rodziców wykazują znaczną redukcję zachowań związanych z zastraszaniem (Olweus i Limber, 2010; Espelage i in., 2013).

Nauczyciele odgrywają kluczową rolę w tym procesie, działając jako pierwsi reagujący na incydenty znęcania się, a także budując kulturę klasową promującą szacunek i integrację. Wykorzystując strategie interwencji oparte na dowodach naukowych i współpracując ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, nauczyciele mogą znacząco przyczynić się do stworzenia bezpieczniejszego i bardziej wspierającego środowiska edukacyjnego dla wszystkich uczniów.